

net en la qüestió de la reforma electoral.

Els intims de M. Bourgeois s'havien afanyat a desmentir aquest rumor.

També ha corregut el rumor de que havien dimès alguns ministres radicals per desmarcar ab els seus companys en la qüestió de la reforma electoral, no faltant qui parles de la dissolució de la Cambra de Diputats en vista de les dificultats sorgides en el si del Gabinet.

Oficialment se desmenteixen tots aquests rumors.

M. Poincaré ha manifestat que l'actitud entre els ministres és absolut.

La vaga marítima

París, 20, 12'32 nit. En el Consell les ministres celebrat aquest vespre el Govern ha acordat oferir als inscrits marítims i a les companyies navieres la submissió del conflicte a un tribunal arbitral.

La vaga de Marsella

Marsella.—Els dockers han acordat negarse a desembarcar mercaderies dels vapors a bordo dels quals hi hagi marins del Estat.

D'ALEMANYA

La conquesta del aire

París, 20, 11'30 matí. Kiel.—L'aviador Carpat ha arribat a una altura de 3,250 metres.

Sinistres ferroviari

París, 20, 11'45 matí. Leipzig.—Prop de Caschwitz ha ocorregut una topada de trens, resultant 5 morts i 15 ferits.

DE PORTUGAL

Vaga.—Navill brasileny

París, 20, 12'55 tarda. S'havien declarat en vaga general els treballadors de Covihoia, ab motiu de la concorrencia d'obres de Gouveia i altres localitats.

Comuniquen de Funchal que l'acordada brasilera d'obrenjament Constant, després d'un canvi de banquets entre les autoritats locals i la oficialitat del bar, ha sortit cap a Cádiz, desde hont se dirigirà a Tolon.

DE HONGRIA

Foch a bordo

París, 20, 10'35 nit. Budapest.—S'ha declarat un incendi a bordo del vapor «Kornigin E. Isabeta», a Cerevadia.

Ha quedat destruït parcialment el pont superior.

Han mort dos obrers empleats en el buidatge.

Ademés han desaparegut 20 mariners.

Es possible que s'hagin salvat nens, però actualment s'ignora el seu parader.

PEL NOSTRE DRET

Conferencia del senyor Martí Miralles

Don Joan Martí i Miralles donà dimars últim a l'Acadèmia de Jurisprudència i Legislació, l'anunciada conferència sobre les clausules «ad cautelam» i la doctrina dels Autors a Catalunya.

La primera part de la conferència la dedicà al estudi de la història de la institució, provant que no era d'origen romà, sinó pel contrari, se trobava en vigència ab varies lleys del Dret Romà, que cità i comentà, devant sa existència i desenvolupament als glossadors i autors que, al interpretar la llei romana, li donaren força i vida, passant en alguns països, com Catalunya, a tenir vida real, gracies a la força de la costum.

Examinà en la segona part de la conferència la doctrina sostinguda pels diferents autors que tractaren l'institució, citant i comentant a Bartolomé, Menochius, Mantica, Gregori López y Cacer, entre altres molts que desenvoluparen la institució, citant les diferències de clausules derogatòries que podien contenir els testaments i les condicions per sa validesa.

També analitzà la legislació estrangera continguda en els còdixs moderns de França, Itàlia, Suïça, Alemanya, Argentina, Xile i altres països; dedicant la última part de son interessant treball a fer la crítica de la institució, per arribar a senyalar les bases sobre les que deuria sentarse la mateixa en el futur apèndix del Dret català.

Terminà conferenciant, que fou molt aplaudit i felicitat, demostrant la importància que té en la Ciència del Dret la doctrina dels autors, l'influència que ha exercit en el desenvolupament d'algunes institucions i la necessitat d'acudir en l'exercici pràctic de la justícia a una font de dret que may deu oblidarse.

Acadèmia i Laboratori de Ciències Mèdiques de Catalunya

Le sessió celebrada dimarts, a la nit, per aquesta entitat científica resultà moguda i interessant per tractarse de la vacunació contra la còlera, problema que també, segons veyem en la premsa, excita molt a la classe mèdica de Madrid. Parlaren en favor de la vacunació doctors Pla i Armengol, Clotet, Roger y Lleó y Moreau, educant, com a principal argument, les estadístiques que abonen aquest procediment preventiu; en contra parlaren els doctors Pi i Suñer y Verdader, entrant resoltament en la qüestió científica que els primers no tocaren aques, i negant que els puguin pendre en serio les estadístiques defensades pels vacunistes per part interessada, ja que's tracta de una qüestió econòmica, i aduint, ademés, el treball publicat de pòch per en Metchnikoff, sub-director del Institut Pasteur de París, qui en un viatge fet expressament a Rússia, la seva patria, y seguidament a Persia, se pogué convèncer de que aquelles estadístiques no tenen absolutament cap valor. El doctor Guerra finalment, ab paraula reposada y eloqüent, feu present a l'Acadèmia que juny cap corporació científica s'ha lleuat a abonar un mètode preventiu o curatiu abans de que la observació serena dels fets, universalment comprovats, l'hagin avalat. Creu, donchs sense que prejutgi la qüestió, ni en favor ni en contra, que no's pendrà sobre ella cap acord ni positiu ni negatiu, i molt menys s'acordarà al publicà l'aplicació d'una vacuna, qual científica està encara en liti entre les més prestigioses bacteriològiques del món.

L'Acadèmia acordà per 26 vots en favor, 21 en contra y 9 vots en blanc, aconsellar al poble que's vacuni en el cas de que vingui el còlera, essent la majoria, com se veu, la que aconsella la vacunació.

Nosaltres creyem, vist el resultat de aquesta votació, que'l consell de l'Acadèmia no vé revestit de l'autoritat suficient per que'l nostre poble'l segueixi y molt menys per que deixi de posar en practica totes aquelles mesures higièniques que s'han donat a conèixer en nostre diari, dictades per les nostres més prestigioses corporacions mèdiques y ab les quals tot el món està concorde desde que'l doctor Koch va dictar, malgrat les lleugeres addicions o modificacions que hi poden haver he caracter local.

Acordà també aquesta Acadèmia, per unanimitat, nomenar president de la vinenta Assembla de metges de Catalunya, a nostre eminent amic doctor don Miquel A. Fargas, aort merceduíssim per que tant ha treballat per l'enlairament de la Ciència Mèdica Catalana y per la dignificació de nostra llengua, a la qual tant contribuïu en altres èpoques desde la presidència d'aquesta corporació.

Eus atrevim a fer un prech a la Ponència de l'Assembla, que ja va ser exteriorisat per un senyor acadèmic: que el nom d'Assembla o Congrés substitueixi, emperó afegint el sub-títol de Metges de llengua catalana, perquè així tindrà molta més extensió pogethiu conèixer els del Rosselló, Alger, Mallorca y Valencia, que d'altra manera sembla volerlos excludre. Com que aquesta Assembla, tant com per la validesa de les comunicacions científiques que pugim ésser llegides, se fa també pel contrari de nostra llengua, es convenient que s'hi senti la varietat dialectal per avaluar més el tecnicisme que, malgrat els esforços d'aquesta Acadèmia, sostenint una publicació en català, no es certament lo prou depurat.

El prech que als metges no se'ls pot obligar a ser gramàtics, però molt poden contribuir ab l'exemple a l'adaptació tècnica del seu propi llenguatge al passarlo a nostra llengua.

El prech que als metges no se'ls pot obligar a ser gramàtics, però molt poden contribuir ab l'exemple a l'adaptació tècnica del seu propi llenguatge al passarlo a nostra llengua.

El prech que als metges no se'ls pot obligar a ser gramàtics, però molt poden contribuir ab l'exemple a l'adaptació tècnica del seu propi llenguatge al passarlo a nostra llengua.

El prech que als metges no se'ls pot obligar a ser gramàtics, però molt poden contribuir ab l'exemple a l'adaptació tècnica del seu propi llenguatge al passarlo a nostra llengua.

El prech que als metges no se'ls pot obligar a ser gramàtics, però molt poden contribuir ab l'exemple a l'adaptació tècnica del seu propi llenguatge al passarlo a nostra llengua.

El prech que als metges no se'ls pot obligar a ser gramàtics, però molt poden contribuir ab l'exemple a l'adaptació tècnica del seu propi llenguatge al passarlo a nostra llengua.

El prech que als metges no se'ls pot obligar a ser gramàtics, però molt poden contribuir ab l'exemple a l'adaptació tècnica del seu propi llenguatge al passarlo a nostra llengua.

El prech que als metges no se'ls pot obligar a ser gramàtics, però molt poden contribuir ab l'exemple a l'adaptació tècnica del seu propi llenguatge al passarlo a nostra llengua.

El prech que als metges no se'ls pot obligar a ser gramàtics, però molt poden contribuir ab l'exemple a l'adaptació tècnica del seu propi llenguatge al passarlo a nostra llengua.

El prech que als metges no se'ls pot obligar a ser gramàtics, però molt poden contribuir ab l'exemple a l'adaptació tècnica del seu propi llenguatge al passarlo a nostra llengua.

El prech que als metges no se'ls pot obligar a ser gramàtics, però molt poden contribuir ab l'exemple a l'adaptació tècnica del seu propi llenguatge al passarlo a nostra llengua.

El prech que als metges no se'ls pot obligar a ser gramàtics, però molt poden contribuir ab l'exemple a l'adaptació tècnica del seu propi llenguatge al passarlo a nostra llengua.

El prech que als metges no se'ls pot obligar a ser gramàtics, però molt poden contribuir ab l'exemple a l'adaptació tècnica del seu propi llenguatge al passarlo a nostra llengua.

El prech que als metges no se'ls pot obligar a ser gramàtics, però molt poden contribuir ab l'exemple a l'adaptació tècnica del seu propi llenguatge al passarlo a nostra llengua.

El prech que als metges no se'ls pot obligar a ser gramàtics, però molt poden contribuir ab l'exemple a l'adaptació tècnica del seu propi llenguatge al passarlo a nostra llengua.

El prech que als metges no se'ls pot obligar a ser gramàtics, però molt poden contribuir ab l'exemple a l'adaptació tècnica del seu propi llenguatge al passarlo a nostra llengua.

El prech que als metges no se'ls pot obligar a ser gramàtics, però molt poden contribuir ab l'exemple a l'adaptació tècnica del seu propi llenguatge al passarlo a nostra llengua.

El prech que als metges no se'ls pot obligar a ser gramàtics, però molt poden contribuir ab l'exemple a l'adaptació tècnica del seu propi llenguatge al passarlo a nostra llengua.

El prech que als metges no se'ls pot obligar a ser gramàtics, però molt poden contribuir ab l'exemple a l'adaptació tècnica del seu propi llenguatge al passarlo a nostra llengua.

El prech que als metges no se'ls pot obligar a ser gramàtics, però molt poden contribuir ab l'exemple a l'adaptació tècnica del seu propi llenguatge al passarlo a nostra llengua.

El prech que als metges no se'ls pot obligar a ser gramàtics, però molt poden contribuir ab l'exemple a l'adaptació tècnica del seu propi llenguatge al passarlo a nostra llengua.

El prech que als metges no se'ls pot obligar a ser gramàtics, però molt poden contribuir ab l'exemple a l'adaptació tècnica del seu propi llenguatge al passarlo a nostra llengua.

El prech que als metges no se'ls pot obligar a ser gramàtics, però molt poden contribuir ab l'exemple a l'adaptació tècnica del seu propi llenguatge al passarlo a nostra llengua.

El prech que als metges no se'ls pot obligar a ser gramàtics, però molt poden contribuir ab l'exemple a l'adaptació tècnica del seu propi llenguatge al passarlo a nostra llengua.

El prech que als metges no se'ls pot obligar a ser gramàtics, però molt poden contribuir ab l'exemple a l'adaptació tècnica del seu propi llenguatge al passarlo a nostra llengua.

El prech que als metges no se'ls pot obligar a ser gramàtics, però molt poden contribuir ab l'exemple a l'adaptació tècnica del seu propi llenguatge al passarlo a nostra llengua.

El prech que als metges no se'ls pot obligar a ser gramàtics, però molt poden contribuir ab l'exemple a l'adaptació tècnica del seu propi llenguatge al passarlo a nostra llengua.

El prech que als metges no se'ls pot obligar a ser gramàtics, però molt poden contribuir ab l'exemple a l'adaptació tècnica del seu propi llenguatge al passarlo a nostra llengua.

El prech que als metges no se'ls pot obligar a ser gramàtics, però molt poden contribuir ab l'exemple a l'adaptació tècnica del seu propi llenguatge al passarlo a nostra llengua.

El prech que als metges no se'ls pot obligar a ser gramàtics, però molt poden contribuir ab l'exemple a l'adaptació tècnica del seu propi llenguatge al passarlo a nostra llengua.

El prech que als metges no se'ls pot obligar a ser gramàtics, però molt poden contribuir ab l'exemple a l'adaptació tècnica del seu propi llenguatge al passarlo a nostra llengua.

El prech que als metges no se'ls pot obligar a ser gramàtics, però molt poden contribuir ab l'exemple a l'adaptació tècnica del seu propi llenguatge al passarlo a nostra llengua.

El prech que als metges no se'ls pot obligar a ser gramàtics, però molt poden contribuir ab l'exemple a l'adaptació tècnica del seu propi llenguatge al passarlo a nostra llengua.

El prech que als metges no se'ls pot obligar a ser gramàtics, però molt poden contribuir ab l'exemple a l'adaptació tècnica del seu propi llenguatge al passarlo a nostra llengua.

Sessió del Ajuntament

Comença a les 4'45. Presidència del senyor Sotres.

Se celebra a la Sala de Cent, havent-se abans un quart fet el canvi de local, cosa que podria haver-se fet al matí.

S'aprova l'acta de l'anterior.

Despatx oficial

Ofici del Govern civil desmentint el recurs d'alsada interposat per donya Maria Gatell y altres contra un acord de la Junta municipal consignat en el pre-supost de 1912 l'arbitri extraordinari sobre aigües minerals.

Ofici del Centre de lectura de Reus demanant 20 pedestals alts y 6 baixos per estatues, dels quals en la última plaça, entre els del Sr. Artur, se situen de grandíssima utilitat, per la que el Centre inaugurarà el dia 28 del actual.

Sobre la taula

Elecció d'un representant y un suplent per la Junta administrativa del Hospital de la Santa Creu.

El senyor Marcella demana que torni a quedar sobre la taula, oposanthi el senyor Vallés y Pujals, perquè la fa una pila de temps que està per resoldre.

El senyor Serrallera troba també que s'ha de deixar per una altra sessió. Actualment es delegat del municipi a la Junta del Hospital el senyor Serrallera, qui hauria hagut de ser reemplaçat pel mes de març, però sempre, no se sab per quin motiu, ha lograt anar allargant de sessió en sessió.

Per 20 vots contra 12 dels radicals s'acorda la discussió immediata. Y no combatenthi ningú, es aprova; apantant-se per més endavant de la sessió la elecció del representant y del suplent.

Venen vots dicant-se proposant fer per adjudicació directa varies obres al mercat del Ninot.

Hi ha dictamen de minoria proposant que les obres s'agrupin y s'adjudiquin directament.

El senyor Soriano, defensor del dictamen de majoria, demana un vot aplaudent, oposanthi el senyor Rosés.

Per 19 vots contra 14 triomfa la criteri del senyor Rosés.

Aquest senyor exposa'l perjudici que sofrirà l'Ajuntament de fer-se les obres per adjudicació directa.

Per 17 vots contra 14 s'acorda, com demanava el senyor Rosés, que totes les obres se fassin per subasta.

Per 24 vots contra 10 s'acorda que se faci una pila d'industries en concepte de bonificació de 22 ptes. per cada 100 kilos de tocoino salat extret.

El senyor Soriano demana nou aplasament, oposanthi el senyor Montanyola perquè està—diu—sobre la taula desde l'abril y se perjudica en gran manera als industrials.

Per 24 vots contra 9 s'acorda la discussió immediata.

Aleshores el senyor Soriano demana que vingui tots els comprovants de l'administració de consums, y dels fellets (sic), a lo qual replica el senyor Montanyola que això es pura y senzillament una obstrucció.

El senyor Soriano diu que va a examinar alguna d'aquestes relacions y va trobarhi errors.

El senyor Montanyola.—Diguels.

El senyor Carreras.—Cita'n.

El senyor Soriano s'entredia en vaguetats y torna a reclamar comprovants.

El senyor Montanyola.—Precisió quins comprovants vol.

El senyor Lluhi observa que's tracta d'unes sumes que l'Ajuntament deu y no es cosa de comptar-hi el secret del crèdit del Ajuntament per donar gust al senyor Soriano.

El senyor Nualart enuén quel senyor Soriano ha de comprovar quins comprovants demana.

El senyor Soriano enten que es just que's pagui als tocinaires, però lamenta que no pugui comprovar els antecedents que dictamen.

El dictamen es aprova.

—Valoracions d'uns solars per la obertura d'un troc del carrer den Roger de Flor. Son impugnades pel senyor Nualart que les troba cares a pesar de la rebuixa feta pels propietaris, defensades pel senyor Serrallera, seguint algunes aclaracions que fa'l senyor Vallés.

Per si hi ha hagut negligència per part de la comissió d'Ensanxe en interposar recurs contra una providència del governador aprova't la valoració, el senyor Nualart presenta una proposició incidental demanant que's fassi una informació y's depurin responsabilitats.

Comptes de la comissió d'Assils

—Comptes de la comissió d'Assils (passada), corresponent a l'exercici anterior y demanant un suplement de 35.000 pessetes.

S'allarga'l debat llastimosament, fins que'l senyor Montanyola contraia la votació nominal, essent rebutjat el dictamen de minoria per 19 vots contra 16, y aprovat el d'la majoria per 20 vots contra 17.

Mes dels comptes d'Assils

—Se reprèn la discussió de la esmena —novament redactada— del senyor Rius, sobre'ls comptes del Assil del Parch ab una addició del senyor Abadal, referent a que l'informació tingui un caràcter general.

Veyent en perill a la comissió anterior, de la que era factorum el Sr. Janssens, surt en defensa seva el senyor Serrallera, donant veu d'admiració als seus amics sobre les emalvades intencions del senyor Abadal, perquè's tracta, diu, d'encloure al senyor Janssens en l'engranatge d'una causa criminal, cosa que l'indigna extraordinàriament fins a dir que d'aquesta manera no es possible ser regidor, y que havia de tornar un Planas y Casals, que fassis regidors com li sembla.

En opinió del orador, el tret va dirigit especialment contra'l senyor Janssens, per ser radical, ja's trobarà la manera de fer que ell sol resulti culpable.

No's pot tolerar que ni'l senyor Janssens ni la comissió passada quedin entre les boires de suspicacions y sospites y acusacions esfumades.

El senyor Rius, en un llarg discurs, protesta pel caràcter polític que'l senyor Serrallera dona a l'assumpte.

El senyor Abadal nega que la seva esmena tingui caràcter polític, perquè la comissió estava formada en part per amics del orador com els senyors Pardo y Puig y Alfonso. (No ha dit el senyor Serrallera que'l senyor Puig y Alfonso duya el pès de la comissió?)

Ningú ha llengat suspicacions ni sospites: precisament l'esmena va encaminada a que s'esvaeixin. L'esmena del senyor Rius involucra una sospita contra un tècnic, y l'informació's fa general.

El senyor Serrallera insisteix en que es una maniobra política y nega que una comissió composta de regidors tingui facultats per examinar la conducta d'altres regidors y ex-regidors. Lo únic que procedeix es que's retirin les suspicacions y que la comissió d'Assils avengui y aclarixi lo que ha passat.

El senyor Abadal no creu oportú retirar-les y manifesta que no hi ha sospites determinades contra ningú: se tracta de quelcom més important; se tracta d'acabar les facultats de les comissions en fer fer obres sense previ acord del Consistori.

El senyor Rius també nega a retirar l'esmena y recorda que la comissió d'Assils tingué una consignació de 175.000 pessetes, ab la qual va fer curt fins al punt de que no va poder pagar atencions precises de menjar y vestir dels assilats.

El senyor Serrallera proposa que'l dictamen torni a la discussió, ab votació nominal se refusa la proposició incidental.

Els senyors Rius, Ferrer, Ripoll y Lluhi presenten l'esmena següent:

1.º Que se eliminen de la expresada relación, las cuencas presentadas a nombre de Sucesores de Juan Queralt, fechas, salvo error de 28 febrero, 20 marzo, 10 abril, 8 y 15 julio, 1 y 15 agosto, 1 y 16 noviembre de 1911, no solo por no regular de las actas de la Comisión dictaminadora, la adjudicación de las obras que las mismas detallan, a favor de los sucesores de Juan Queralt, sino por corresponder de una manera exclusiva a Excmo. Ayuntamiento, según las bases de construcción de aquella Comisión, la adjudicación de las obras que las mismas expresan, cuya adjudicación V. E. habría acordado realizar de conformidad con las disposiciones administrativas vigentes.

2.º Que teniendo en cuenta la anomalía que resulta del expediente de donde dicha relación dimana, que un mismo funcionario del personal facultado para V. E. haya formulado un presupuesto por cantidad determinada (en cuyo presupuesto se ha formulado por otra parte, prescindiendo de la forma usual, empleada en las oficinas facultativas de esa Excmo. Corporación, y a la cual se ajustan todos los empleados que de V. E. dependen en casos análogos), y luego haya dicho funcionario conformatado las facturas de ejecución de las obras por el presupuesto de cantidad determinada, por el propio funcionario en el expediente antes aludido, se abra la información que corresponda para depurar las responsabilidades administrativas a que hubiera lugar.

3.º Que la M. Ilre. Comisión de Gobernación con vista a todos los antecedentes que dimanar de los distintos expedientes relativos a la Comisión de Asilos, proceda a examinar si es necesario o conveniente modificar las bases por las cuales aquella se regula, y proponga en su caso las modificaciones oportunas, dicte las reglas de administración convenientes para su buen funcionamiento interior, y en general proponga todas aquellas medidas que le surgen la defensa y custodia de los intereses que están encomendados a V. E. por la ley y que hoy, por delegación, representa aquella Comisión especial.

Se passa a votació el primer extrem de la proposició y es acceptat per 25 vots contra 17.

En igual forma, y pel 24 vots contra 17, es acceptat el segon extrem.

Al altre extrem el senyor Serrallera presenta una esmena demanant que en totes les mides que s'adoptin s'exclueixi la supressió de la comissió d'Assils.

El senyor Serrallera promou un debat, dient que vol tornar a temps passats, y que vol que's cateegistes tornin al Assil del Parch y que's fassi anar als assilats a Comunió.

Parlen els senyors Lluhi, Figueras y Montanyola, y la esmena's passa a votació, essent refusada.

També, en votació nominal, se vota'l tercer extrem de l'esmena dels senyors Rius, Ferrer, Ripoll, etc. Es aprova.

El dictamen, modificat per la repetida esmena, es aprova en votació nominal.

Provisió

El senyor Abadal parla de la provisió de la vacant que hi ha a la Junta de l'Hospital, y creu que l'elegit deuria ésser regidor.

El senyor Mir pregunta si la sessió té de prorrogarse para parlar d'aquest assumpte, a lo que se li contesta que ja es acordat així.

S'acorda'l senyor Lladó y Vallés y un regidor llerrouista, diu si es el representant del grup de les tres Gracies.

Se pren un viú incident entre els senyors Muñoz y Figueras. L'esclatol es més que regular.

Favoritisme

Mentres se redacta novament l'esmena segueix el debat.

Dictamen nomenant que's d'assiliars pràctics de manesals al senyor Vernier, y dictamen de minoria proposant que'l nomenament se fassi per concurs.

Per últim, el senyor Serrallera declara que està conforme ab que sigui un regidor el delegat del Ajuntament a l'esmentada Junta.

Se suspèn la sessió per que's regidors se'n van d'acord y al renouar, se fa la elecció del regidor que hi ha de desempenyar el càrrec.

Son elegits els senyors Vidal y Vallés, vocal efectiu, y Condomines, suplent.

Els llerrouistes votaven als senyors Serrallera y Juncal.

Final

A petició del senyor Vallés y Pujals, se despatxa un assumpte de tràmit.

Son dos quarts d'onze y se parla de si se prorroga la sessió, si's suspèn, o si's dona per acabada.

Sobre aquest punt se promou un vivíssim debat, y en votació nominal s'acorda la suspensió per a renouar a mitja nit.

A la matinata

Se

